

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2017 m. gegužės 31 d.
(OR. en)

9479/17

Tarpinstitucinė byla:
2016/0363 (COD)

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

PRANEŠIMAS

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju (pirmasis svarstymas) = Pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinis tekstas

Delegacijoms pridedamas galutinis pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinis tekstas dėl pirmiau nurodyto Komisijos pasiūlymo, parengtas Nuolatinių atstovų komitetui.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl
neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

(1) 2015 m. lapkričio 9 d. Finansinio stabilumo taryba (FST) paskelbė Bendro nuostolių padengimo pajėgumo (angl. *Total Loss-Absorbing Capacity*, TLAC) sąlygų dokumentą (TLAC standartą), kurį G 20 patvirtino 2015 m. lapkričio mėn. TLAC standartu siekiama užtikrinti, kad pasaulinės sisteminės svarbos bankai (G-SIB), Sąjungos sistemoje vadinami pasaulinės sisteminės svarbos įstaigomis (G-SII), „turėtų nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, reikalingą padėti užtikrinti, kad pertvarkymo metu ir iš karto po pertvarkymo ypatingos svarbos funkcijas būtų galima toliau vykdyti be mokesčių mokėtojų lėšų (viešųjų lėšų) ar nekeliant pavojaus finansiniam stabilumui.“ 2015 m. lapkričio 24 d. komunikate ³ Komisija pati įsipareigojo iki 2016 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų sudaryta galimybė TLAC standartą įgyvendinti iki tarptautiniu mastu suderinto termino – 2019 m.;

³ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos Centriniam Bankui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bankų sąjungos sukūrimas“, COM(2015) 587 final.

(2) įgyvendinant TLAC standartą Sąjungoje reikia atsižvelgti į galiojančią konkrečioms įstaigoms atskirai nustatytą minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą (angl. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*, MREL), taikomą visoms Sąjungos įstaigoms, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES ⁴. Kadangi TLAC ir MREL siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad Sąjungos įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, šie du reikalavimai turėtų būti bendros sistemos vienas kitą papildantys elementai. Praktiškai Komisija pasiūlė, kad TLAC standarto suderintas minimalus lygis (TLAC minimalus reikalavimas), taikomas G-SII, Sąjungos teisės aktuose turėtų būti nustatytas iš dalies pakeičiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ⁵, o konkrečioms G-SII taikomas papildomas reikalavimas ir konkrečioms ne G-SII taikomas reikalavimas turėtų būti nustatyti priimant tikslinius Direktyvos 2014/59/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 ⁶ pakeitimus. Atitinkamos šios direktyvos nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju, papildoma minėtuose teisės aktuose ir Direktyvoje 2013/36/ES ⁷ esančias nuostatas;

⁴ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁵ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁶ 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

⁷ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

(3) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, kad užtikrintų sklandų ir greitą nuostolių padengimą ir rekapitalizavimą, turintį minimalų poveikį finansiniam stabilumui ir mokesčių mokėtojams. Tai turėtų būti pasiekta nuolat užtikrinant, kad įstaigos laikytųsi TLAC minimalaus reikalavimo, kuris Sąjungos teisėje bus įgyvendintas iš dalies pakeistu Reglamentu (ES) Nr. 575/2013, ir nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo, kaip numatyta Direktyvoje 2014/59/ES;

(4) pagal TLAC standartą, kuris Sąjungos teisėje bus įgyvendintas iš dalies pakeistu Reglamentu (ES) Nr. 575/2013, reikalaujama, kad G-SII laikytųsi TLAC minimalaus reikalavimo (su tam tikromis išimtimis) naudodamos subordinuotuosius įsipareigojimus, kurių prioritetas nemokumo atveju yra mažesnis nei į TLAC neįtrauktų įsipareigojimų (subordinacijos reikalavimas). Pagal TLAC standartą subordinacija turėtų būti užtikrinta sutarties teisiniais padariniais (sutartimi nustatyta subordinacija), atitinkamos jurisdikcijos įstatymais (teisės aktais nustatyta subordinacija) arba atitinkama įstaigos struktūra (struktūrinė subordinacija). Kai reikalaujama pagal Direktyvą 2014/59/ES, į jos taikymo sritį patenkančios įstaigos turėtų laikytis konkrečiai įstaigai taikomo reikalavimo naudodamos subordinuotuosius įsipareigojimus, kad sumažintų riziką, susijusią su teisiniais kreditorių skundais tuo pagrindu, kad jų nuostoliai pertvarkymo atveju viršija nuostolius, kuriuos jie patirtų iškėlus įprastinę bankroto bylą (principas, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė);

- (5) kai kurios valstybės narės pakeitė arba šiuo metu keičia nacionaline nemokumo teise nustatytą neužtikrintos pirmosios skolos eiliškumą nemokumo atveju, kad jų įstaigoms būtų paprasčiau laikytis subordinacijos reikalavimo ir taip būtų palengvintas pertvarkymas;
- (6) iki šiol priimtos nacionalinės taisyklės labai skiriasi. Nesant suderintų Sąjungos taisyklių, atsiranda netikrumas tiek įstaigoms emitentėms, tiek investuotojams, o tarpvalstybinėms įstaigoms gali būti sunkiau taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę. Tai taip pat galėtų lemti konkurencijos iškreipimus vidaus rinkoje, atsižvelgiant į tai, kad įstaigų išlaidos siekiant laikytis subordinacijos reikalavimo ir investuotojų išlaidos, patiriamos perkant įstaigų išleistas skolas priemonės, Sąjungoje gali labai skirtis;
- (7) Europos Parlamentas pranešime dėl bankų sąjungos paragino Komisiją pateikti pasiūlymą, kaip toliau mažinti teisinę pretenzijų riziką pagal principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė, o 2016 m. birželio 17 d. išvados⁸ Taryba paprašė Komisijos pateikti pasiūlymą dėl bendro požiūrio į bankų kreditorių hierarchiją, kad pertvarkymo atveju padidėtų teisinis tikrumas;
- (8) todėl būtina pašalinti reikšmingas vidaus rinkos veikimo kliūtis ir išvengti konkurencijos iškreipimų, kurių atsiranda nesant suderintų Sąjungos taisyklių dėl bankų kreditorių hierarchijos, ir užkirsti kelią tokių kliūčių ir iškreipimų atsiradimui ateityje. Todėl tinkamas šios direktyvos teisinis pagrindas turėtų būti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 114 straipsnis, išaiškintas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;

⁸ 2016 m. birželio 17 d. Tarybos išvados dėl veiksmų gairių siekiant baigti kurti bankų sąjungą: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_en.pdf

(9) siekiant iki minimumo sumažinti subordinacijos reikalavimo laikymosi išlaidas ir bet kokią neigiamą poveikį finansavimo išlaidoms, šia direktyva turėtų būti leidžiama valstybėms narėms išlaikyti, kai taikoma, esamą įprastos neužtikrintos pirmosios skolos klasę, kuriai priskiriamas priemonės įstaigos gali išleisti pigiau, palyginti su kitais subordinuotaisiais įsipareigojimais. Siekiant padidinti įstaigų pertvarkymo galimybes, šia direktyva vis dėlto reikėtų reikalauti, kad valstybės narės sukurtų naują klasę, kurią sudarytų nepirmenybinė pirmosios skola, kuri nemokumo atveju turėtų eiti prieš nuosavų lėšų priemones ir kitus subordinuotuosius įsipareigojimus, nepriklausančius papildomoms 1 lygio ir 2 lygio priemonėms, tačiau po kitų pirmosios įsipareigojimų. Nedarant poveikio kitoms TLAC standarte numatytoms pasirinkimo galimybėms laikytis subordinacijos reikalavimo, įstaigoms ir toliau turėtų būti leidžiama išleisti pirmosios ir nepirmenybinės pirmosios klasių skolos priemones, nors iš šių dviejų klasių subordinacijos reikalavimui įvykdyti turėtų būti tinkama tik nepirmenybinė pirmosios klasė. Tai turėtų suteikti galimybę įstaigoms finansavimo ar kitais veiklos tikslais naudoti pigesnes įprastas pirmosios skolos priemones, o finansavimui gauti laikantis subordinacijos reikalavimo išleisti naujam nepirmenybinei pirmosiai skolos klasei priklausančias skolos priemones. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama sukurti kelias kitų įprastų neužtikrintų įsipareigojimų klases su sąlyga, kad jos užtikrintų, jog tik nepirmenybinė pirmosios skolos priemonių klasė gali atitikti subordinacijos reikalavimą.

(10) siekdamas užtikrinti, kad naujoji nepirmenybinė pirmąją skolos priemonių klasę atitiktų TLAC standarte apibrėžtus ir Direktyvoje 2014/59/ES nustatytus tinkamumo kriterijus, ir taip padidinti teisinį tikrumą valstybės narės turėtų užtikrinti, kad šių skolos priemonių pradinis sutartinis terminas būtų bent vieni metai, kad jos nebūtų išvestinės finansinės priemonės ir jose nebūtų įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir kad atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose, susijusiuose su jų emisija, būtų aiškiai nurodytas jų eiliškumas pagal įprastinę bankroto bylą. Visų pirma skolos priemonės su kintamąja palūkanų norma, nustatyta taikant palčiai naudojamą orientacinę normą, pvz., EURIBOR arba LIBOR, tik dėl šio požymio neturėtų būti laikomos skolos priemonėmis, kuriose yra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis jokiems nacionalinės teisės aktų reikalavimas registruoti skolos priemonės emitento įsipareigojimams skirtame bendrovių registre siekiant įvykdyti nepirmenybinės pirmąją skolos priemonių klasės sąlygas, kaip nustatyta šioje direktyvoje;

(11) kad padidintų teisinį tikrumą investuotojams, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagal jų nacionalinius nemokumo įstatymus įprastų pirmąją skolos priemonių ir kitų neužtikrintų įprastų pirmųjų įsipareigojimų, kurie nėra skolos priemonės, prioritetas būtų didesnis nei naujosios nepirmenybinės pirmąją skolos priemonių klasės prioritetas. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad naujosios nepirmenybinės pirmąją skolos priemonių klasės prioritetas būtų didesnis nei nuosavų lėšų priemonių ir bet kokių kitų subordinuotųjų įsipareigojimų, nepriklausančių papildomoms 1 lygio ir 2 lygio priemonėms, prioritetas;

(12) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti suderintas neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju taisyklės Sąjungoje galiojančioje gaivinimo ir pertvarkymo sistemoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti. Visų pirma šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis kitoms TLAC standarte numatytoms galimybėms laikytis subordinacijos reikalavimo;

(13) šioje direktyvoje numatytus Direktyvos 2014/59/ES pakeitimus tikslinga taikyti neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų šios direktyvos taikymo dieną arba vėliau. Tačiau, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir kuo labiau sumažinti pereinamojo laikotarpio išlaidas, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visų neįvykdytų neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, kurias įstaigos išleido iki tos dienos, eiliškumas nemokumo atveju būtų reglamentuojamas valstybių narių teisės aktais, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d.. Jeigu tam tikruose nacionalinės teisės aktuose, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., jau galėjo būti atsižvelgta į tikslą leisti įstaigoms išleisti subordinuotuosius įsipareigojimus, daliai ar visiems neįvykdytiems neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų iki šios direktyvos taikymo dienos, galėtų būti nustatytas tas pats eiliškumas nemokumo atveju kaip ir nepirmenybinėms pirmaeilėms skolos priemonėms, išleistoms laikantis šios direktyvos sąlygų. Be to, valstybės narės, kad laikytųsi šioje direktyvoje nustatytų sąlygų, gali po 2016 m. gruodžio 31 d. ir iki šios direktyvos įsigaliojimo dienos pritaikyti savo nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų po tokių teisės aktų taikymo datos, eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju. Tokiu atveju valstybių narių teisės aktais, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., turėtų būti toliau reglamentuojami tik neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, išleistų prieš šių naujų nacionalinės teisės aktų taikymą;

(14) šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti, kad ši direktyva turėtų ir toliau būti taikoma tais atvejais, kai emitentams nebetaikoma Sąjungos nustatyta pertvarkymo sistema visų pirma dėl to, kad jie trečiajai šaliai perleido savo kreditavimo ar investavimo veiklą;

(15) šia direktyva suderinamas neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, eiliškumas įprastinių bankroto bylų atveju, ir ji apima indėlių grąžinimo eiliškumą nemokumo atveju tik tiek, kiek neviršijamos galiojančios taikomos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos. Todėl šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių nacionalinės teisės aktams, reglamentuojantiems įprastines bankroto bylas, kurie apima indėlių grąžinimo eiliškumą nemokumo atveju, nesuderintiems pagal Direktyvą 2014/59/ES. Ne vėliau kaip [data – 3 metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija turėtų peržiūrėti Direktyvos 2014/59/ES taikymą, kiek tai susiję su indėlių grąžinimo eiliškumu nemokumo atveju, ir visų pirma įvertinti tolesnių jos pakeitimų poreikį,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2014/59/ES pakeitimai

1. 2 straipsnio 1 dalies 48 punktą pakeičiamas taip:

„48. skolos priemonės:

- i) 63 straipsnio 1 dalies g ir j punktų taikymo tikslais – obligacijos ir kitų formų perduodama skola, priemonės, kuriomis sukuriamą arba pripažįstama skola, ir priemonės, suteikiančios teises įsigyti skolos priemonių, ir
- ii) 108 straipsnio taikymo tikslais – obligacijos ir kitų formų perduodama skola ir priemonės, kuriomis sukuriamą arba pripažįstama skola;“.

2. 108 straipsnis pakeičiamas taip:

„108 straipsnis

Eiliškumas nemokumo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose įprastines bankroto bylas:
 - a) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei įprastų neapdraustų kreditorių reikalavimų prioritetas:
 - i) tai fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių daliai, kuri viršija draudimo sumą, numatytą Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje;
 - ii) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei nebūtų laikomi Sąjungoje įsisteigusių įstaigų filialuose, esančiuose už Sąjungos ribų;
 - b) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei a punkte nustatytas prioritetas:
 - i) apdraustiesiems indėliams;
 - ii) indėlių garantijų sistemoms, perimančioms apdraustųjų indėlininkų teises ir pareigas bankroto atveju.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytų subjektų atveju įprastiems neužtikrintiems reikalavimams pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šias sąlygas:
- a) skolos priemonių pradinis sutartinis galiojimo terminas yra bent vieni metai;
 - b) jos nėra išvestinės finansinės priemonės ir jose nėra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir
 - c) atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikoma, prospekte, susijusiuose su emisija, aiškiai nurodomas mažesnis prioritetas pagal šią dalį.
3. Valstybės narės užtikrina, kad neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka 2 dalies a, b ir c punktuose išdėstytas sąlygas, pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei reikalavimams, atsirandantiems dėl 48 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų priemonių.
4. Nedarant poveikio 5 ir 6 dalims, valstybės narės užtikrina, kad jų įprastines bankroto bylas reglamentuojantys nacionalinės teisės aktai, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., būtų taikomi neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, kurias 1 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose nurodyti subjektai išleido iki priemonių pagal nacionalinę teisę, kuria perkeliama direktyva [*įrašyti šios direktyvos pavadinimą*], įsigaliojimo, eiliškumui įprastinių bankroto bylų atveju nustatyti.

5. Jeigu valstybė narė po 2016 m. gruodžio 31 d. ir iki *[įrašyti šios direktyvos pavadinimą]* įsigaliojimo dienos priėmė nacionalinės teisės aktą, reglamentuojantį neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų po tokio nacionalinės teisės akto taikymo datos, eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, 4 dalis netaikoma reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų po tokio nacionalinės teisės akto įsigaliojimo, su sąlyga, kad jis atitinka šias nuostatas:

- a) tame nacionalinės teisės akte numatoma, kad 1 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytų subjektų atveju įprastiems neužtikrintiems reikalavimams įprastinių bankroto bylų atveju būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šias sąlygas:
 - i) skolos priemonių pradinis sutartinis galiojimo terminas yra bent vieni metai;
 - ii) jos nėra išvestinės finansinės priemonės ir jose nėra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir
 - iii) atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikoma, prospekte, susijusiuose su emisija, aiškiai nurodomas mažesnis prioritetas pagal šią dalį;
- b) tame nacionalinės teisės akte nustatyta, kad neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šios dalies a punkte išdėstytas sąlygas, įprastinių bankroto bylų atveju būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei reikalavimams, atsirandantiems dėl 48 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų priemonių.

Priemonių pagal nacionalinę teisę, kuria perkeliama *[įrašyti šios direktyvos pavadinimą]*, įsigaliojimo dieną neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, nurodytų b punkte, turi tokį patį prioritetą kaip nurodytasis 2 dalies a, b ir c punktuose ir 3 dalyje.

6. Valstybės narės, kurios iki 2016 m. gruodžio 31 d. priėmė įprastines bankroto bylas reglamentuojantį nacionalinės teisės aktą, pagal kurį neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, kurias išleido 1 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose nurodyti subjektai, padalijami jiems suteikiant du ar daugiau skirtingus prioritetus arba kai pakeičiamas neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, prioritetas, kiek tai susiję su visais kitais tą patį prioritetą turinčiais įprastais neužtikrintais įsipareigojimais, gali nustatyti, kad skolos priemonėms, kurių prioritetas yra mažiausias tarp minėtų įprastų neužtikrintų reikalavimų, būtų suteikiamas tas pats prioritetas kaip reikalavimams, kurie atitinka 2 dalies a, b ir c punktuose ir 3 dalyje nustatytas sąlygas.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip *[18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos]* užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.
- Tas nuostatas valstybės narės pradeda taikyti jų įsigaliojimo dieną nacionalinėje teisėje, t. y. ne vėliau kaip *[18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos]*.
2. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

- 2a. 2 dalis netaikoma tais atvejais, kai valstybių narių nacionalinės priemonės, galiojusios iki šios direktyvos įsigaliojimo, atitinka šią direktyvą. Tokiais atvejais valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.

2a straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip [*data – 3 metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos*] Komisija peržiūri, kaip taikoma Direktyvos 2014/59/ES 108 straipsnio 1 dalis. Komisija įvertina tolesnių pakeitimų poreikį, kiek tai susiję su indėlių grąžinimo eiliškumu nemokumo atveju. Komisija peržiūros ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Pirmininkas

Pirmininkas
